

Wie schiet Duitsland naar EK-goud?

Vijf Duitse voetbalvedettes met titelaspiraties

Achtergrond - 26 mei 2008 - Auteur: Jonathan Witteman

(26 mei 2008) Duitsland kon tijdens het komende EK wel eens met het goud aan de haal gaan. Maar welke voetbalvedettes moeten *Die Mannschaft* deze zomer naar de Europese titel leiden? Een rondje langs de belangrijkste spelers.

Michael Ballack: Duitslands grote roerganger

Michael Ballack (1976) is net op tijd in vorm voor het EK. Met sterk spel en belangrijke doelpunten wees het boegbeeld van de Duitse nationale ploeg zijn werkgever Chelsea de afgelopen maanden de weg naar de Champions League-finale.

En dat terwijl de zaken er nog geen jaar geleden beroerd uitzagen voor de geboren Oost-Duitser. Een slepende blessure en een gebrouilleerde relatie met coach José Mourinho leken een voortijdig einde aan zijn verblijf in Londen te maken. Maar de voetbalgoden beschikten anders: Mourinho pakte zijn biezen bij Chelsea en onder de nieuwe trainer Avram Grant groeide de weer fitte Ballack uit tot de absolute smaakmaker.

Ballack is zowel de longen als het brein van *Die Mannschaft*. Gezegend met een formidabele fysiek en dito strategisch inzicht moet de aanvoerder de manschappen van trainer Joachim Löw deze zomer tot grote hoogten stuwen.

Maar voor een speler met zijn kwaliteiten is het palmares van Ballack nog opvallend leeg. De meermaals tot Duits voetballer van het jaar gekroonde middenvelder is een grootverzamelaar van tweede plaatsen.

Op het WK van 2002 in Japan en Zuid-Korea loodste Ballack een kwaliteitsarm Duitsland naar de finale, waarin Brazilië echter een paar maten te groot bleek. Anderhalve maand daarvoor had een wonderdoelpunt van Zinedine Zidane Ballack nog weerhouden van de Champions League-titel met zijn toenmalige club Bayer Leverkusen.

Duitsland schitterde op het WK 2006, maar ook dit keer bleven Ballack en de zijnen met lege handen achter. Maar het absolute dieptepunt voor de

middenvelder volgde afgelopen week: met zijn club Chelsea moest hij na 120 minuten voetbal en 14 strafschoppen de Champions League-trofee aan aartsrivaal Manchester United laten.

De tijd begint te dringen voor Michael Ballack. Het EK in Zwitserland en Oostenrijk kon voor de dertiger wel eens de laatste kans op een hoofdprijs worden met de nationale ploeg.

Philipp Lahm: Joachim Löws geëngageerde Toverdwerg

Philipp Lahm (1983) was de revelatie van het afgelopen WK. Zijn openingsgoal tegen Costa Rica en zijn kwikzilverachtige spel leverde de vleugelflitser een plek op in het All-Star-Team van de FIFA en de lof van Pele en Maradona.

De “Toverdwerg” wordt de 1 meter 70 lange verdediger ook wel genoemd, of, iets vleiender, “Paolo”, naar zijn jeugdidool Paolo Maldini. De geboren en getogen Münchenaar is tweebenig, pijlsnel en boordevol aanvalsdrift.

Dat bleef ook onder de hoge omes van Europa’s rijkste clubs niet onopgemerkt. Chelsea en Real Madrid hengelden opzichtig naar Lahms diensten, maar toekomstig Bayern München-trainer Jürgen Klinsmann haalde de verdediger over om zijn handtekening onder een nieuw contract te zetten, dat hem tot 2012 in de Beierse hoofdstad moet houden.

Ook buiten het voetbalveld doet Lahm van zich spreken. Sinds vorig jaar voert hij de scepter over een charitatieve stichting die kansarme kinderen in Afrika en Europa steunt. Voor de Duitse verkeersbond is de snelheidsduivel bovendien het gezicht van de actie “Raser sind so cool”, die zich tegen hardrijders in het verkeer richt.

Jens Lehmann: bankzitter in Londen, onbetwiste nummer 1 in Duitsland

Het belangrijkste duel van zijn leven won Jens Lehmann (1969) nog voor het WK 2006 goed en wel begon. Na een bittere concurrentiestrijd met Oliver Kahn kreeg Lehmann vlak voor het begin van het WK de felbegeerde nummer één-positie toebedeeld.

De keeper stelde niet teleur: met twee gestopte penalty’s in de kwartfinale tegen Argentinië hielp hij Duitsland naar de laatste vier. Het in zijn sokken verstopte spiekbriefje met daarop de strafschoopvoorkeuren van de Argentijnse spelers bleef nog wekenlang Duitslands meest besproken document.

Bij de laatste Argentijnse penalty, van Esteban Cambiasso, toonde Lehmann zijn

pokertalent. Langdurig staarde de keeper naar zijn spiekbriefje terwijl de steeds nerveuzere Cambiasso zich opmaakte voor de aanloop. In werkelijkheid stond de Argentijn helemaal niet op het briefje, maar dat wist alleen Lehmann. Cambiasso miste en Duitsland ging naar de halve finale.

Na het WK ging het Lehmann minder voor de wind. Missers en een blessure kosten hem dit seizoen zijn plek onder de lat bij het Londense Arsenal.

In de nationale ploeg is hij echter onomstreden. Met 711 minuten zonder tegendoelpunt vestigde Lehmann in februari zelfs een nieuw Duits record. De ooit zo opvliegende doelman, die nog altijd het seizoensrecord in handen heeft voor de meeste rode kaarten voor een Bundesliga-keeper, is tegenwoordig het rustpunt van Die Mannschaft.

Miroslav Klose: goalgetter met acrobatische neigingen

Toen de Poolse bondscoach Jerzy Engel begin 2001 naar Kaiserslautern toog voor een bezoek aan Miroslav Klose, kwam hij van een koude kermis thuis. Engel dacht de in Polen geboren spits over te kunnen halen om voor de Poolse nationale ploeg uit te komen.

Maar het antwoord van de spits, een paar maanden daarvoor nog uitkomend voor de amateurs, was even verrassend als brutaal: "Ik heb een Duits paspoort en als het zo verder gaat dan maak ik een kans bij Rudi Völler."

Klose kreeg gelijk. De toenmalige Duitse bondscoach Rudi Völler nam de spits mee naar het WK 2002 in Japan en Zuid-Korea, waar Klose voor vijf goals tekende (allemaal gemaakt met het hoofd). Alleen het Braziliaanse wonderkind Ronaldo moest Klose voor zich dulden op de topscorerslijst.

Op het WK 2006 waren de verwachtingen rond Klose hooggespannen. Met 25 doelpunten in 26 wedstrijden voor zijn club Werder Bremen had de spits zojuist het beste seizoen uit zijn carrière gedraaid. Die lijn wist Klose moeiteloos voort te zetten bij de nationale ploeg. Met vijf doelpunten, waaronder de cruciale 1-1 tegen Argentinië, kroonde Klose zich zelfs tot topscorer van het toernooi.

Zo ingetogen als de spits buiten het veld oogt, zo spectaculair viert hij zijn doelpunten. Hij verdiende er de bijnaam "Salto-Klose" mee. Helaas voor de fans lijkt Klose zijn voorwaartse salto's de laatste tijd te hebben afgezworen. Het risico op blessures zou te groot zijn.

Mario Gomez: Duitslands geheime wapen

Mario Gomez (1985) is Duitslands *Geheimtipp* voor komende zomer. De

boomlange zoon van een Spaanse vader en een Duitse moeder heeft zich de afgelopen twee jaar vanuit het niets aan de top van de Bundesliga genesteld. Schoot hij zijn club VFB Stuttgart vorig jaar bijna in zijn eentje naar de landstitel, dit jaar bereikte hij met 28 doelpunten in 32 wedstrijden een moyenne waar menige topspits jaloers op mag zijn.

In de nationale ploeg maakte Gomez zijn reputatie van doelpuntenmachine tot nu toe meer dan waar. In de negen wedstrijden waarin de spits voor Die Mannschaft tussen de lijnen kwam, scoorde hij zes keer. Stilistisch hoogtepunt was tot nu toe zijn hakje tegen San Marino, achteloos achter de grabbelende doelman gemanoeuvreed.

Ondanks geduchte concurrenten als Lukas Podolski en Kevin Kuranyi kon Mario Gomez deze zomer wel eens het spitsenkoppel gaan vormen met vaste waarde Miroslav Klose. Twee spitsen om je als verdediger ernstig zorgen over te maken.

Overigens timmert Gomez ook op gastronomisch vlak flink aan de weg. Eerder dit jaar tikte hij het Backnanger Stadthaus op de kop, een bijna vierhonderd jaar oud monument waarin ooit de landvoogd van Württemberg resideerde. De spits wil er een restaurant in openen.

Jonathan Witteman is redacteur van het Duitslandweb.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/1002/wie-schiet-duitsland-naar-ek-goud>